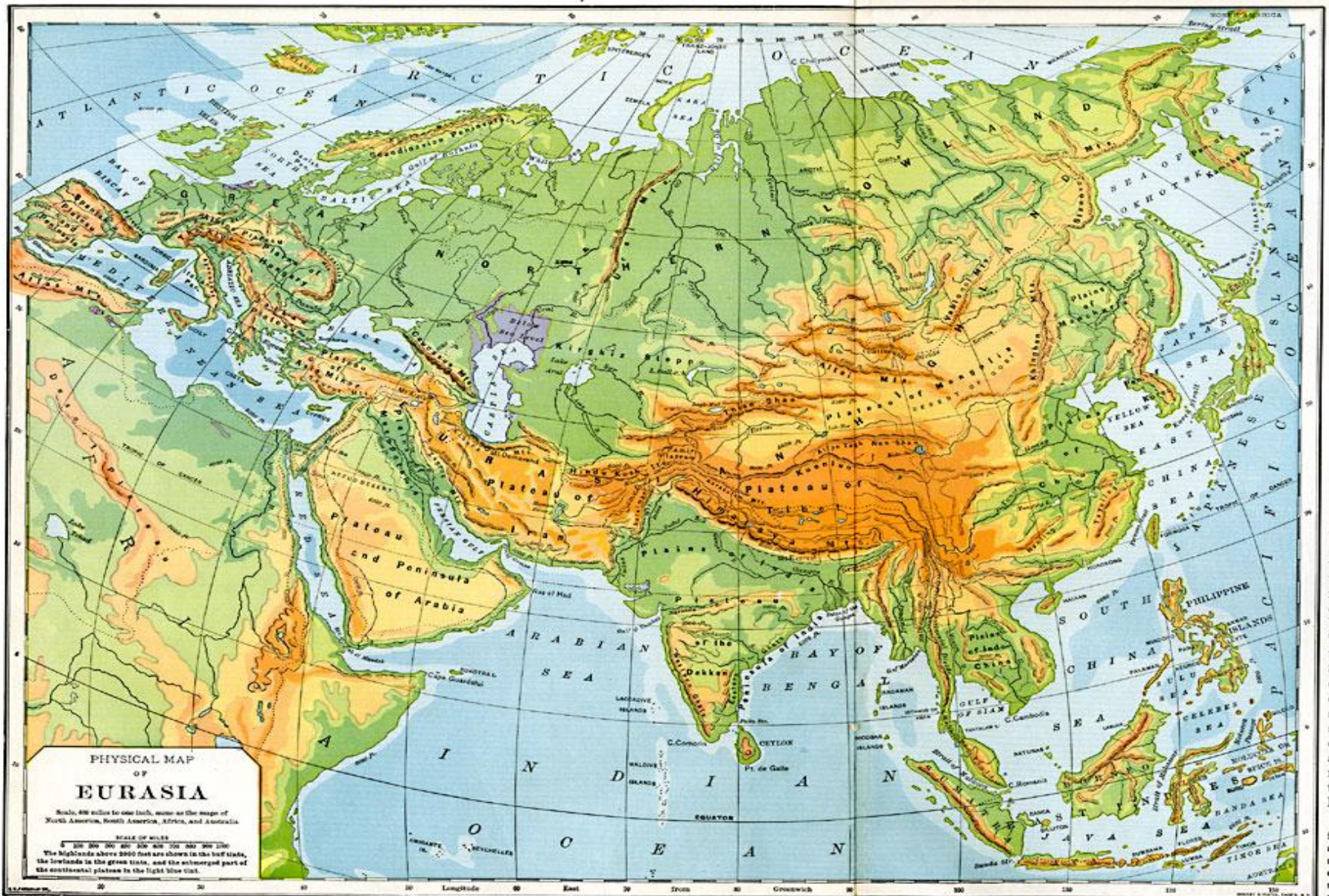


Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

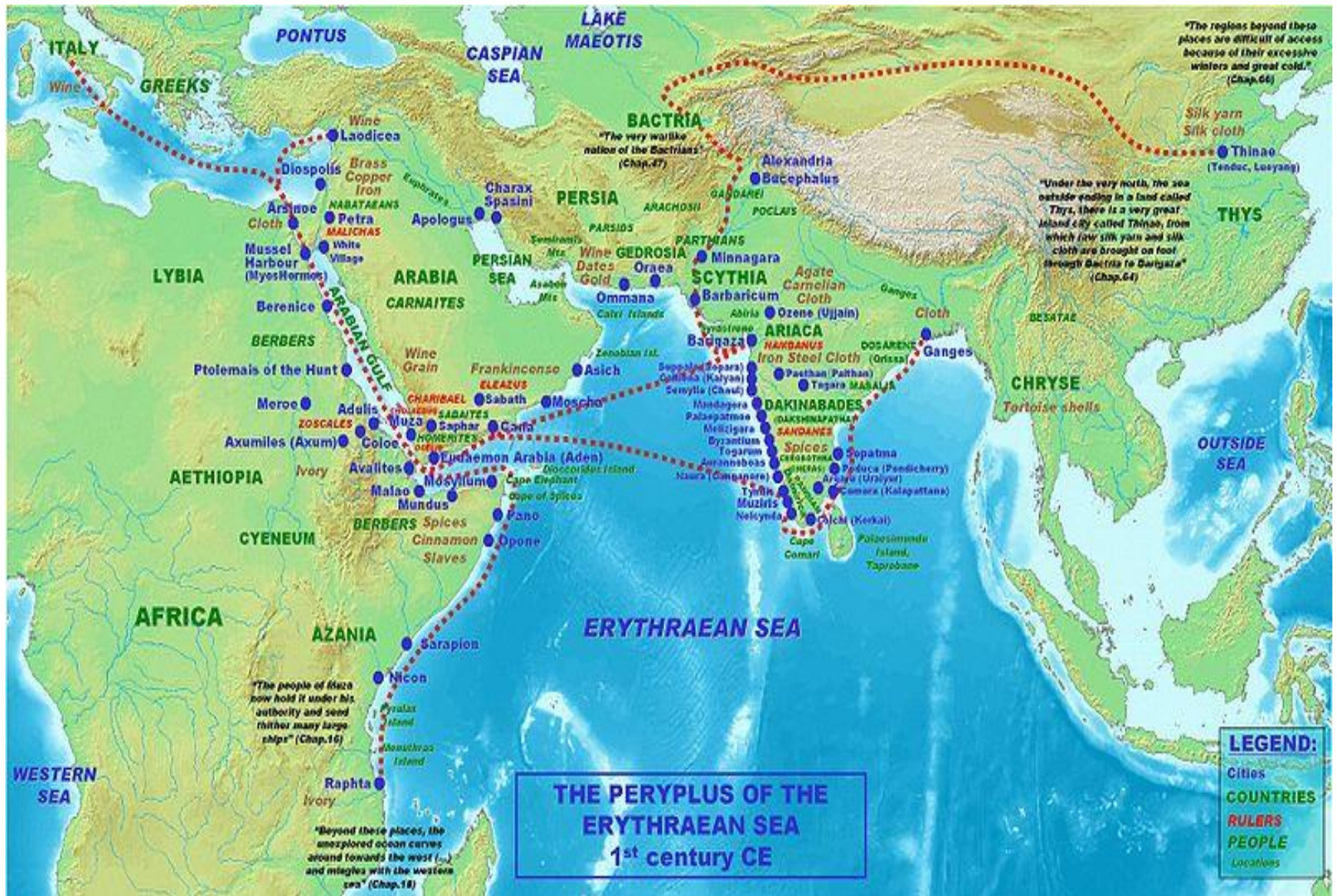
Luther kirjoitti Suuren Babylonin hahmosta (Ilm. 17): *“Tässä pannaan edes senkaltainen kuva, niin kuin pahantekijä julkisesti oikeuden eteen tuomittaa pantaisiin ...”* Teloittaminen tapahtuu, mutta sitä ei näytetä Ilm. 18:ssa. Se etenee kolmen väkevän enkelin kuulutuksena, jotka ovat VT:n centomenetelmän mukaisia lainauksia.

1. enkeli: *“Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon”* (j. 2).
2. enkeli: *“Lähtekää siitä ulos, te minun kansani”* (j. 4).
3. enkeli: *“Näin heitetään kiivaasti pois Babylon”* (j. 21).

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Kaikki VT:n Baabelin/Babylonin tuomion ja tuhon ennustukset, samoin Niiniven ja Tyyron tuomion sanat täyttyvät Rooman lopullisessa tuhossa aikojen lopussa. Ilmestyskirjan enkeli julisti sen jo 14. luvussa (Ilm. 14:8). *“Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi”* (j. 2). Vaikka tapahtuma odottaa tulevaisuudessa, Jumalan sana puhuu siitä niin varmana, kuin se olisi jo tapahtunut. Pahat henget ovat Asasel (3 Moos. 16) ja “Lilit”, “yön syöjätär” Edomin raunioilla (Jes. 34:14).

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

“Baabelin, valtakuntain kaunistuksen, kaldealaisten ylpeyden ja loiston, käy niinkuin Sodoman ja Gomorran, jotka Jumala hävitti.

Ei sitä ikinä enää asuta, autioksi jää se polvesta polveen; ei arabialainen sinne telттаansa tee, eivätkä paimenet siellä laumaansa lepuuta.

Erämaan eläimet lepäävät siellä, sen huoneet ovat täynnä huuhekajia, kamelikurjet asuvat siellä, ja metsänpeikot siellä hyppelevät.

Sakaalit ulvovat sen palatseissa, aavikkosudet huvilinnoissa. Sen aika on lähellä, ..., ei sen päiviä pidennetä” (Jes. 13:19-22).

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Edomin hävityksen ennustus (Jes. 34:11.13-15):

“Sen perivät pelikaanit ja tuonenkurjet, kissapöllöt ja kaarneet asuvat siellä; ...siitä tulee aavikkosutten asunto, kamelikurkien tyyssija. Siellä erämaan ulvojat ja ulisijat yhtyvät, metsänpeikot toisiansa tapaavat. Siellä yksin öinen syöjätär saa rauhan ja löytää lepopaikan. Siellä nuolikäärme pesii ja laskee munansa, kuorii ne ja kiertyy kerälle pimentoonsa. Sinne haarahaukatkin kokoontuvat yhteen.” Hirmuinen

on Jumalan viha, kun se ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan (Room. 1:18).

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

“Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet” (Ilm. 18:3). Syytös on Jeremian kirjasta: *“Baabel oli Herran kädessä kultainen malja, joka juovutti kaiken maan. Sen viinistä joivat kansat; sentähden kansat tulivat mielettömiksi”* (Jer. 51:7). Huomaa, että malja on Jeremian kirjassa Herran kädessä, ja itse malja on Baabel. Babylonin valta ihmisiin ja kansoihin onkin Jumalan rangaistus, jonka jälleen 2 Tess. 2 selittää: *“Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta...”* (j. 11-12).

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

“Haureuden vihan viini” alkaa epäjumalien palvomisesta, josta kehitys kulkee tapojen turmelemiseen ja murhanhimoon kristittyjä kohtaan, joiden pyhä elämä vaiti ollenkin tuomitsee maailman syylliseksi. Haureus on luopumista oikeasta puolisosta, Herrasta ja antautumista epäjumalille. Väärä uskonto tuo mukanaan myös väärän elämän. Kun Babylonin turmelus on kypsynyt tuomion asteelle, kaikkien kristittyjen on paettava pois, etteivät hukkuisi tuhoon tuomitun valtakunnan kanssa.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

“Irstailu” on myös osallisuutta Babylonin hybrikseen, joka on itsensä jumaloimista, Jumalan attribuuttien siirtämistä valtiolle ja hallitsijalle. Se johtaa kopeaan prameiluun (j. 3). Jos kristityt eivät jätä Baabelia he muuttuvat itse myös baabelilaisiksi ja joutuvat kokemaan Jumalan vihan tuomiot iankaikkisesti. Nooa pakeni Jumalan käskystä arkkiin eikä jäänyt hukkumaan tuomitun maailman kanssa.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Babylonissa ei ole Jumalan sanaa, mutta silti siellä voi olla temppeli, uskonto, jopa kirkon näköinen laitos. Sen yhteydessä ei saa olla, siitäkin on paettava, koska se kesyttää ja sopeuttaa ihmiset tuomittuun Babyloniin kaiken sen jumalattomuuden kanssa. Viimeinen Babylon on Sodoman, Egyptin ja historiallisen Baabelin tavalla toivoton tapaus, parantumaton, syntiinsä pikeentynyt. *“Lähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta; riemuhuudoin ilmoittakaa, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä maan ääriin asti, sanokaa: ‘Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin’”* (Jes. 48:20). Niin on myös sen kirkko.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Ilmestyskirja nimenomaan varoittaa: *“Ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa”* (Ilm. 18:4).

Vaikka kirkon historiassa on paljon ylilyöntien esimerkkejä, Ilm:n huuto paeta Babylonista on aito, ja sitä on tarkattava. Kun kirkon tuntomerkit turmeltuvat ja katoavat, aika on tullut lähteä, ettei jotakin pahempaa tapahtuisi. Sellainen kaupunki ja kirkko rakentavat syntien Baabelin tornin, joka ulottuu taivaaseen asti: *“Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa”* (j. 5).

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Babylonin kuten myös julman Niiniven ja Rooman yhtenä syntinä oli armottomuus: *“Kostakaa hänelle sen mukaan, kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen teoistaan ...”* (j. 6). Miksi: *“Hänestä on löydetty profeettain ja pyhien veri ja kaikkien veri, jotka maan päällä ovat tapetut”* (j. 24). Verivelka on aina raskas, koska se ei suostu vaikenemaan paitsi Karitsan veressä (Hebr. 12:24). Kukaan ei kestä esim. sitä syntymäänsä ennen surmattujen lukemattomien lasten kuoroa, joka syyttää surmaajiaan verivelasta, ei myöskään Suuri Babylon, korea ja julma.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

“Tytär Baabel, sinä häviön oma, autuas se, joka sinulle kostaa kaiken, minkä olet meille tehnyt! Autuas se, joka ottaa sinun pienet lapsesi ja murskaa ne kallioon!” (ps. 137:8-9). Psalmi on veisattu erityisesti julmia ja vahingoniloisia edomilaisia vastaan, jotka auttoivat Baabelia Jerusalemin hävityksessä ja joiden jatkuva väkivalta kuvastuu Valitusvirsissä. Uskon mukaan Jumala kostaa Siionin kokeman pahan. Siksi koston väline on “autuas”. Ilm. 6:n lopussa tuomittavat parkuvat: *“Heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?”*

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Kostaminen ei ole näissä yhteyksissä erityinen juutalainen pahe, kuten usein on väitetty. Se kuvastaa vanhan ajan julmaa sodankäyntiä, jollainen oli Suomessa tunnettu kasakoiden riehumisesta Ison ja Pikku vihan vuosina 1700-luvulla. Psalmi 137 etsii Jumalan voittoa ja Jumalan valitsemaa asetta, joka kukistaa julmat suurvallat. VT:n mukaan kosto kuuluu yksin Jumalalle. Kun hän sen tekee, siinä ei ole mitään väärää, jollaista on aina ihmisten koston puuhissa. Rooma oli 1500-luvulta uskonsotien verenhimoinen, evankeliumin kironnut Babylon.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

“Minä istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä, sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja suru ja nälkä, ja hän joutuu tulessa poltettavaksi, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominnut” (j. 7-8). Jakeet kuvastavat suoraan kopean ja julman Baabelin nöyryytystä eri puolilta (Jes. 47): hekumallinen portto(1), säälimätön julmuri (6), ainainen valtiatar (5.7), vailla leskeyttä ja lapsettomuutta (8), noita, jonka loitsut, taikatemput ja tähdistä ennustamiset kerrassaan pettävät (9-13).

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

“Nämä tulevat sinun osaksesi äkisti, yhtenä päivänä: lapsettomuus ja leskeys ... sinua kohtaa onnettomuus, jota et osaa manata pois, ... äkkiä kohtaa sinua perikato, aavistamattasi ... tämän saat niistä, joiden kanssa olet kauppaa käynyt ... harhailevat kukin haarallensa, ei kukaan sinua pelasta.” Suuren Babylonin tuhon toimeenpanija on siunattu ja ylistettävä: *“Sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominnut”* (j. 8). Herralla on paitsi tuomiovalta, myös toimeenpanovalta, jota kukaan ei voi kiistää eikä vastustaa.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Kuninkaat (9-10) ja kauppiaat (11-16) sekä laivurit (17-19) itkivät, parkuivat, itkivät ja surivat, heittivät tomua päällensä ja huusivat itkien ja surren katsellessaan Babylonin äkillistä tuhoa. He ovat yleisö, joka seuraa kauhuissaan kuolemaantuomitun julkista mestaamista. Huomatkamme jälleen Johanneksen käyttämä profeetallinen menneen ajan muoto tulevasta tapahtumasta. Niin varma on Babylonin tuho. Kuninkaat menettävät kumppaninsa vallan käytävillä ja kabineteissa, kauppiaat ja merenkulkijat merikaupan tuomat rikkaudet.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Hes. 26-28 valitti Tyyroksen tulevaa tuhoa, joka tapahtui Aleksanteri Suuren toimesta 300 vuotta myöhemmin v. 332 e.Kr. Meren ruhtinaiden valitusvirsi Hes. 26:16. Maan kuninkaiden valitus Hes. 27:33-35. Tavarat, joita Johannes luettelee ovat hienoimpia ylellisyystuotteita kuninkaallisten käyttöön karjasta orjiin ja valiohevosiin, ylellisyysvaatteisiin ja –esineisiin. Kannattaa panna merkille VT:n ja myös UT:n profeetallinen ylenkatse ylellisyyttä, koreilua ja hienostelua vastaan: lihan himo, silmäin pyyntö, elämän korska vihoittavat Jumalan.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



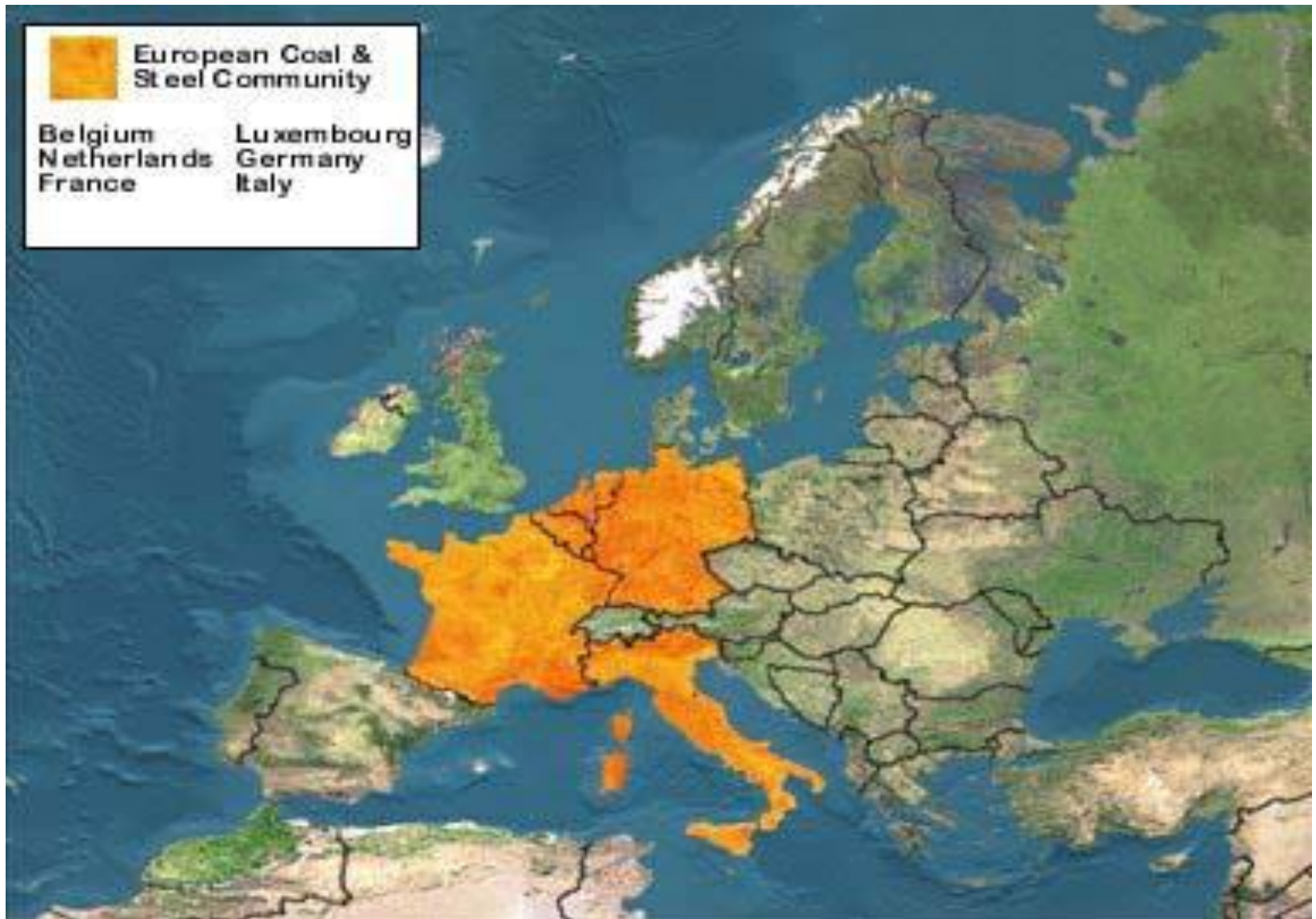
Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Rooman keisarikunnan näivetyttyä ja Islamin vallatessa Levantin, antiikin maailmankauppa kuoli Rooman loiston päivistä. Se on uudelleen elpynyt jopa niin, että Rooma on muodollisesti myös maailmankaupan keskuksessa. EU kasvoi esiin siitä Rooman sopimuksesta, jonka 6 Länsi-Euroopan maata allekirjoitti 25.3.1957 Rooman Capitolinus-kukkulalla. Siellä syntyi se liitto, johon sopivat Ilmestyskirjan kuninkaat, kauppiaat ja merenkulkijat. Kun protestanttiset kirkot rappeutumistaan rappeutuvat, kuten Suomessakin tapahtuu, katseet kääntyvät Rooman Vatikaaniin.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18



Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Antiikin miljoonakaupunki kutistui keskiajalla vain n. 30 000:n asukkaan rauniokaupungiksi. Sillä oli kuolinhaava, joka on todellakin parantunut. Viimeisimmän haavan siihen iski Lutherin uskonpuhdistus. Nyt me todistamme koko ajan, miten Rooman kirkko parantuu tuosta uskonpuhdistuksen kuolinhaavastaan siihen mittaankin, että Suomessakin ihmetellään ja yhä enempi ihaillaan Rooman mahtia ja selkärankaa. Mitä vielä tullaankaan näkemään? Mutta Babylonin loppu tulee äkkiä kuin v:n 1929 maailmanpula tai Hiroshiman atomipommi.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Sensijaan taivaan, pyhien, apostolien ja profeettojen tulee iloita ja riemuita. Nyt on annettu vastaus marttyyrien sielujen huutoon Ilm. 6:9-11. Tämän riemun luemme jo 5 Moos. 32:43, Jer. 51:48 Babylonian tappiosta. Jer. 51:63-64: *“Kun olet lukenut tämän kirjan loppuun, sido siihen kivi ja viskaa se keskelle Eufratia ja sano: ‘Näin uppoaa Baabel eikä nouse enää siitä onnettomuudesta, jonka minä sille tuotan, vaan he vaipuvat.’”* Ilm:ssa kivi on kasvanut myllynkiveksi Jeesuksen sanan mukaan, ja suuri joki mereksi.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Kirkkoisä Aurelius Augustinus (354-430) kirjoitti suuren historianteologisen teoksen “Jumalan kaupungista pakanoita vastaan” (“De Civitate Dei contra paganos”) v. 410-426. Maailmassa on läsnä sekä pyhä Jumalan kaupunki (“Civitas Dei”) että tämän maailman Jumalaa vastustava valtapiiri (“civitas terrena”). Valtiovalta itsessään on Jumalan palvelija, mutta siihen koko ajan vaikuttaa tämän maailman Jumalaa vastustava “civitas terrena”. Toisaalta Jumalan kaupunki voi myös vaikuttaa valtioon hyvällä tavalla ja saada sen edistämään Kristuksen valtakuntaa. Historia on näiden kahden kaupungin taistelua.

Suuren Babylonin tuho – Ilm. 18

Kysymys ei koko aikana ole vertauskuvista, symboleista, vaan todellisuuskuvista ja -kielestä. Raamatun profeettallisella sanalla me voimme ymmärtää, mitä aikaa me todellakin elämme, mitkä voimat siinä vaikuttavat ja mihin suuntaan. Maalliset utopiat yleensä vaikuttavat meidän tapaamme ajatella. Siksi tulee tuntea Jumalan sana sen omilla tekstinmukaisilla ehdoilla. Sanalla me tunnistamme tekijöitä ja voimia, joita inhimillinen järki ei luonnostaan käsitä. Ennen kaikkea pääsemme uskomaan sen, että kaikki on Jumalasta, Jumalan kautta ja Jumalan.